

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. I. Ecclesiasticam Hierarchiam inniti Sancto Ordinis Sacramento, &
gradus aliquos habere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

TRACTATUS PRIMVS
DE SACRAMENTO ORDINI,
ET STATV SACERDOTALI;
AC PERFECTIONE OMNIVM
Ecclesiasticorum.

CAPVT I.

ECCLESIASTICAM HIERARCHIAM INNITI
Sancto Ordinis Sacramento; & gradus aliquos habere.

ECCLESIASTICA RES PVBL. quam Christus Dominus noster in vniuersali sua Ecclesia instruit, est suprema omnium, quæ sunt in terra. Cuius excellentiam insinuauit S. Dionysius Areopagita indito ei nomine HIERARCHIÆ, quod Sacrum Principatum significat: eò quòd sit congregatio & coniunctio multarum Personarum consecratarum obsequio vnus Principis, Christi scilicet veri Dei & hominis: Cuius gubernationi illæ subijciuntur in varijs Statibus, Officijs, ac Ministerijs: quæ omnia sacra sunt, cœlestia, ac Diuina; & ad duos præcipuè fines ordinata, & constituta.

PRIMVS FINIS est, vt ipsum honorent & glorificent, offerentes Sanctissimum corporis, Sanguinisque eius pretiosissimi Sacrificium, cum decentia ac reuerentia, debita Maieitati illius Domini, qui in supremo illo mysterio latet: quod Sanct. Dionysius Sacramentum Sacramentorum appellat. Quod si a *ubicunque fuerit corpus, illic congregantur & aquile;* nihil mirum, quòd, vbi est naturale & verum Saluatoris ipsius corpus, ministrorum eius aquilæ cõgregentur: non solum vt eius carne alantur, & sanguine reficiantur; sed etiam, vt eum pro meritis honorent ac venerentur. Cumque Reges terreni habeant semper in aula & Curia sua magnam nobilitium famulorum multitudinem, ipsis inseruientium, & in eius conspe-

Lib. de Eccl. Hierarch. S. Thomas 1. p. q. 108. art. 1.

De Eccles. Hierarch. c. 3. Mat. 24. 28

2
 etu assistentium, ob Regiæ Personæ dignitatem & auctoritatem; & Rex ipse cœlestis in cœlesti sua curia multitudinem habeat Angelorum, ipsi cum summo ordine per suas Hierarchias inferuentium: æquum etiam est, ut idem in sua Curia & aula, quam ad inhabitandam in terra sibi ædificavit, magnum habeat ministrorum numerum; qui ei inferuant, & ita reuerenter cum eo agant, arque infinita eius maiestas & amplitudo exigit, quamuis quicquid ipsi in hac re præstare poterunt, modicum valdè sit, si cum eo conferatur quo ipse dignus est.

2.
 ALTER finis est, in bonum & vtilitatem corporis ipsius mystici, quod est Ecclesia, & congregatio omnium fidelium. Ex quibus voluit ipse seligere aliquos fideles seruos ac ministros, qui reliquorum bono attendere, administrantes eis Sacramenta, & reliquas res Sacras, aliaque officia ac ministeria Spirituaria eis exhibentes, quæ ad ipsorum salutem ac perfectionem erant necessaria. Neque enim decebar, ut omnes pro arbitratu suo in huiusmodi res sacras se ingererent; nec omnes talentum & capacitatem habebant ad illa in se suscipienda; nec ordo & rectitudo esse poterat, ubi multitudo esset confusa, absque distinctione personarum, quæ diuersis officijs atenderent: cum nec vnus solus omnia illa præstare posset; nec omnes apti essent ad illorum singula indifferenter: ut fufius dictum est initio primi tomi. Hanc ob causam instituit Deus Dominus noster in ipso cælo Emphyreo tres Angelorum Hierarchias, vnam supremam, alteram mediam, & tertiam infimam, cum tribus ordinibus in singulis, iuxta tres præcipuos vitæ spiritualis actus, quos Sanct. Dionysius appellat esse puros ac mundos ab ignorantijs, erroribus, & peccatis, & purificare ac mundare alios; esse splendentes in se ob excelsas veritates ac virtutes; & alios illuminare faciendo eos earum participes; & esse in se perfectos, alioque perficere.

3.
 AD HARVM Hierarchiarum similitudinem habet etiam Ecclesiastica suos tres ordines, quemadmodum Sacrum Tridentinum Concilium hisce verbis definiuit: *Si quis dixerit, in Ecclesia Catholica non esse Hierarchiam Divina ordinatione institutam, qua constat ex Episcopis, Præbyteris, & Ministris, Anathema sit.* Quare omnes tenemur credere, esse in Ecclesia Catholica specialem quandam Hierarchiam, institutam non hominum consilio & inuentione, sed ipsius scilicet Dei ordinatione. In qua tres sunt Personarum Ordines, quæ tribus prædictis actibus respôdent. *Episcopi*. n. supremum tenent ordinem & gradum quibus cõpetit esse vndequaq; perfectos ut eam reliquis ipsorum gubernationi subditis cõmunicent; ipsi enim sunt capita & gubernatores reliquorum, qui sunt in Ecclesia. *Præbyteri* sunt, quos cõmuniter appellamus Sacerdotes; quibus cõuenit secundus perfectionis gradus: hoc est, ut sint spirituali lumine pleni; & alios per Sacramenta, quæ

ad ni-

Tract. 1. c. 1

De cœlesti.
Hierarch.
cap. 5.Sess. 23.
Can. 6. 27

4.

adminiſtrant, illuminent: propterea enim dicuntur Sacerdotes quaſi *Sacra dantes*. Vocantur autem Præſbyteri aut ſeniores, non tam ab ætate; quam à virtute, Sapientia, ac prudentia: quæ illis ſunt neceſſaria ad exercitia præſtanda ſui ſtatus & officij: quod duas inſignes poteſtates complectitur. Alteram conſecrandi corpus & ſanguinem Chriſti Domini noſtri, illudque offerendi in Sacrificio pro viujs ac defunctis; alteram ſacrificandi corpus myſticum eiufdem Domini noſtri, hoc eſt eius Eccleſiam, remittentes peccata & lumen accédentes gratiæ & virtutum ſupernaturalium, per aliquorum Sacramentorum adminiſtrationem, quæ illis incûbit. Ex quo præcipuû oritur diſcrimen inter Sacerdotes ordinarios, & Episcopos. Sacerdotes enim ſunt quaſi parentes laicorum fidelium, quatenus in Baptiſmo eos generant in eſſe filiorû Dei, mudantes eos ab originali peccato: quod ſi poſtea per aliquod actuale peccatum moriatur, eos reſuſcitatur per Sacramentum pœnitentiæ, aperientes ſuis clauibus portas cœli: & in ipſo vitæ decurſu eorûdem alunt viuio illo pane, quem in Sacra Communionem eis porrigunt; & in hora mortis eorûdem vngunt, ad reliquias peccatorum abſtergendas, eoſque ad ingreſſum Regni cœleſtis diſponendos. Episcopi autem ex officio proprio, tum hæc omnia, tum alia multa habent. Adminiſtrant enim Sacramentû Confirmationis: quo conſtituimur in Statu perfectorum Chriſtianorum, vt ſuo loco diximus. Deinde (vt ait S. Epiphanius) Episcoporum ordo Patrum generator eſt: Patres enim generat Eccleſiæ: Præſbyterorum verò non poteſt generare Patres. Per lauacri regenerationem generat filios Eccleſiæ, non tamen Patres, aut Doctores: quod faciunt Episcopi, cum conſecrant Sacerdotes, alioſque Episcopos, Patres, & Magiſtros futuros reliquorum. Vt propterea Sancti dicant: Episcopos ſucceedere Sacris Apoſtoliſ; Præſbyteros autem, Septuaginta duobus Chriſti diſcipulis. Et quamuis in ipſo Episcoporum ordine ſint etiam aliqui gradus Archiepiscoporum, & Patriarcharum, quos Eccleſia Sancta à Spiritu Sancto edocta inſtituit: ipſe tamen Chriſtus Dominus noſter vnum inſtituit vniuerſalem Patrem, ſuum in terris vicarium; Episcopum ſcilicet Romanû Sancti Petri ſucceſſorem, & caput omnium Episcoporum, omnium fidelium, Sæcularium, Religioſorum & Eccleſiaſticorum omnium. Quare, cum ipſe Chriſtus hanc dignitatem S. Petro communicaret, prius dixit ei bis: *Paſce agnos meos*; tertio verò dixit: *Paſce oues meas*; intelligens (vt S. Bernardus explicat) per agnos, vulgares, Eccleſiaſtici ac Sæcularis Status fideles; per oues autem, quæ agnorum ſunt matres, intelligens Sacerdotes & Episcopos, qui filios generant ſpirituales, vt nunc diximus.

To. 1. traſ.
c. 5. Hæref.
7. contra
Aerium.

S. Hier. Epi.
ad Marcellû
de erroribus
Mô. a. Aug.
in Pſal. 44
Leo Epiſt. 8
D. Tho. 2. 2
q. 184. ar. 6.
ad 1.

Bellar. li. 1.
de Cler. c. 14
Triden. Seſ.
3. c. 4.

b. Ioa. 21. 16
lib. 2. de
Conſid. pro
pe ſinem.

TERTIUM huius Hierarchiæ ordinem & locum tenent illi, quos Concilium *Ministros* appellat: idque peculiari ratione. Nam quemadmodum Angelorum nomen quamuis omnibus Hierarchiarum cœleſti

um Spiritibus sit commune, attribuitur tamen quasi proprium infimo ordini, hominum custodi; ita Ministrorum nomen, et si verè sit Episcopis, Sacerdotibus, & reliquis omnibus Ecclesiasticis commune, quatenus omnes, ut serui fideles, Deo suo eiusque sponsæ Ecclesiæ ministrant, ac seruiunt, suisque proprijs ministerijs: speciatim tamen ijs attribuitur, qui sunt constituti, ut seruiant, adiuuentque Sacerdotes in præcipuo eorum ministerio; quibus incumbit tertius actus, hoc est esse puros, aliosque purificare, officiorum suorum actibus; qui, ut statim videbimus, sunt multi.

UT AVTEM tota hæc Hierarchia spiritualem splendorem egregio adè arduoque suo facinore dignam habeat, instituit Christus Dominus noster insigne quoddam Sacramentum, quod vulgari & recepto nomine ORDINIS appellamus: cuius proprius Minister est solus Episcopus, & complectitur septem partes; quatuor Ordines Minores, *Ostiaris, Lectoris, Exorcistæ, Acolyths*; Et tres Maiores ac Sacros, *Subdiaconi, Diaconi, & Sacerdotis*. Sex primi sunt Ministrantium; ac propterea præcipui illorum nomen est Diaconus, quod Ministerium significat; Septimus Sacerdotum qui etiam complectitur Episcopos. Qui septem Ordines sunt quasi *septem columna huius domus*, quam *Sapientia* Diuina incarnata ad gloriam suam edificauit, & quasi *septem Oculi agni*, ac *petra viua*, quæ est Christus Dominus; & quasi *septem stella in dextera eius*; & quasi *septem Spiritus Dei, missi in omnem terram*, ad manifestandam Supremi sui Principis Maiestatem: pugnantes contra eius hostes, tanquam *septem h. castrorum acies ordinata*. Quam ob causam iure optimo appellatur ORDO: quamuis enim verum sit, ut Apostolus dixit, omnia *h. quæ sunt, à Deo esse ordinata*; & in Republica Sæculari magnum esse ordinem, ac multò præstantiorè in Religiosa (quo nomine etiam Religio appellatur Ordo) maiori tamè cum excellentia Ordo inuenitur in Republica & Hierarchia Ecclesiastica, quæ Sancto huic Sacramento innititur. Quod in finem sibi propositum duos habet insignes effectus. PRIMVS ac præcipuus est Spiritus Sancti plenitudo cum gratia, charitate, virtutibus, ac donis supernaturalibus, ac reliquis auxilijs necessarijs ad præstanda, ut oportet, ministeria, in quæ singuli ordines destinantur. Et quoniam inter eos alij sunt alijs maiores, idè maiorem gratiam maioribus præstat; minorem verò minoribus, & copiosiore in Sacerdotio communicat, quàm in Diaconatu; & in hoc maiorem, quàm in cæteris: omnes tamen replet, quia explet capacitatem subiecti suscipientis iuxta id, quod digna officij sui executio exigit: quemadmodum paruum aliquod vas dicitur esse plenum, quamuis non tantum aquæ contineat, atque aliud magnum. Et quoniam Spiritus Sanctus est Spiritus vnionis, charitatis, ordinis & concordia; hac gratia effi-

cit o

Trident.
Ses. 23. c. 2
can. 2

From. 9

d Apoc. 5. 6
Zach. 3. 9
f Apoc. 1. 16
g Cant. 6. 9
h Rom. 13. 1

cit ordinem & rectitudinem, quam ipſius Sacramenti nomen ſignificat. Quod etiam exigit, vt per gradus ſuos à minoribus ad maiores, ordine ſuo ſuſcipiatur; nullo omiſſo, nec ordine eorum inuerſo: ita vt in Sacerdote coniungantur omnes ordines inferiores, gratiæque ac ſanctitatis gradus neceſſarij ad omnia ministeria. Vale enim Chriſtus Dominus noſter talem in Miniſtris ſuis ordinem ſeruari; vt, quantum eſt ex parte Sacramenti, qui Maior eſt, ſit etiam Sanctior, & ita ſanctitatem minorum excedat, vt ſumma diligentia omnes contendant ſemper, hoc grefſu progredi, crescentes in Sanctitate, ſicut in dignitate cresunt. Ita vt tota Eccleſiaſtica Hierarchia progrediatur, vt dicitur in libro Canticorum, per huius vitæ deſertum, *i quaſi aurora conſurgens*, aſcendens per quatuor Minores Ordines, *Palchra vt Luna*, propter ordinem Leuitarum, Subdiaconorum ſcilicet, ac Diaconorum; *electa vt Sol* propter ſacratiffimum Sacerdotum ordinem; ac *terribilis vt caſtrorum acies ordinata*, propter vnionem omnium Eccleſiaſticorum cum Ducibus ſuis Episcopis, & Summo Pontifice, qui caput eſt omnium. ALTER effectus huius Sacramenti appellatur character & ſignum indelebile: eſtque potestas quædam ſpiritualis ad exercendum ministerium Ordinis proprium. Quæ potestas, quoniam ſemper durat, non poteſt hoc Sacramentum iterari, nec niſi ſemel ſumi. Et hoc ſigno diſcernuntur homines huius Hierarchiæ à cæteris fidelibus. Sed quoniam hoc ſignum eſt ſpirituale, & inuiſibile, inſtituit Eccleſia ſignum aliud exterius & viſibile, quod primam Tonsuram, ſiue coronam appellat. à qua diſtinctio incipit Eccleſiaſticorum à Sæcularibus. Quæ, ſi coniungatur cum ſeptem prædictis ordinibus; & cum ipſo Episcopatu, qui eos perficit: licebit dicere, quod quemadmodum cæleſtis Hierarchia continet nouem ordines & choros Angelorum, in curia illa cæleſti aſſiſtentium; qui *i omnes* (vt Apoſtolus dicit) *ſunt adminiſtrato-rii ſpiritus, in miniſterium miſi in mundum, propter eos qui hereditatem capient Salutis*; ita Eccleſiaſtica Hierarchia nouem cõplectitur genera Perſonarum cum varijs officijs in bonum totius Eccleſiæ, quæ eſt illa *k Sulamitis* ſiue pacifica ſponſa veri Salomonis: in qua ſplendent nouem hi *chori caſtrorum* ad eius ornatum ac protectionem; quaſi nouem pretioſi lapides igne accenſi; quorum meminit Ezechiel Propheta, quibus *ſilia hæc Regis* cæleſtis ornata, *aſt ſit a dexteris eius*, eò quòd ſit ſplendidiffima pars Eccleſiæ, *circumdata ſtupenda varietate*: vt paulatim in ſubſequentibus capitibus explicabitur.

Cant. 6. 9

Trident.
Seſ. 7. can. 2
Seſ. 3. c. 4.

Seſ. 23. c. 2.

i. Heb. 13. 4.

k Cant. 7. 1

Ezech. 28.

3.
l Pſ. 4. 10